

10. Qui van ser els dotze apòstols?

És molt significatiu que el nombre dels escollits sigui dotze. Aquest nombre remet a les dotze tribus d'Israel, i no a altres nombres comuns del temps. Els membres del Sanedrí eren 71, els membres del consell de Qumran 15 o 16, i els membres adults necessaris per al culte a la sinagoga, 10.

24/05/2006

Una dels dades més segures de la vida de Jesús és que va constituir un

grup de dotze deixebles als quals va denominar els “dotze apòstols”. Aquest grup estava format per homes que Jesús va cridar personalment, que l’acompanyen en la missió d’instaurar el Regne de Déu, i que són testimonis de les seves paraules, de les seves obres i de la seva resurrecció.

El grup dels dotze apareix als escrits del Nou Testament com un grup estable o fix. Els seus noms són “Simó, a qual donà el nom de Pere; Jaume, el fill de Zebedeu, i Joan, el germà de Jaume, els quals anomenà Boanerges, és a dir, fills del tro; Andreu, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, el fill d’Alfeu, Tadeu, Simó, el Cananeu; i Judes Iscariot, que el va traïr” (Mc 3, 16-19). A les llistes que apareixen als altres evangelis i als Fets dels Apòstols, tot just hi ha petites variacions. A Tadeu se li diu Judes, però no és significatiu, ja que hi ha algunes persones que es

diuen de la mateixa manera –Simó, Jaume– i que es distingeixen pel patronímic o per un segon nom. Es tracta, així doncs, de Judes Tadeu. És significatiu que al llibre dels Fets no es parli de la tasca evangelitzadora de molts d'ells: senyal que es van dispersar molt d'hora i que, malgrat això, la tradició dels noms dels qui eren els Apòstols estava molt fermament assentada.

Sant Marc (3,13-15) diu que Jesús: “després pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i anaren cap a ell. I en va designar dotze perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar amb poder d'expulsar els dimonis”. Assenyala d'aquesta manera la iniciativa de Jesús i la funció del grup dels dotze: estar amb ell i ser enviats a predicar amb la mateixa potestat que té Jesús. Els altres evangelistes –sant Mateu (10,1) i sant Lluç (6,12-13)– s'expressen de manera semblant. Al llarg de

l'evangeli es percep com
acompanyen Jesús, participen de la
seva missió i reben un ensenyament
particular. Els evangelistes no
amaguen que moltes vegades no
entenen les paraules del Senyor i que
el van abandonar en el moment de la
prova. Però recalquen també la
confiança renovada que els atorga
Jesucrist.

És molt significatiu que el nombre
dels escollits sigui dotze. Aquest
nombre remet a les dotze tribus
d'Israel (cfr *Mt* 19,28; *Lc* 22,30; etc.), i
no a altres nombres comuns del
temps –els membres del Sanedrí eren
71, els membres del consell de
Qumran 15 o 16, i els membres
adults necessaris per al culte en la
sinagoga, 10–, pel que sembla clar
que s'assenyala d'aquesta manera
que Jesús no vol restaurar el Regne
d'Israel (*Ac* 1,6) –sobre la base de la
terra, el culte i el poble– sinó
instaurar el Regne de Déu sobre la

terra. A això apunta també el fet que, abans de la vinguda de l'Esperit Sant a la Pentecosta, Maties ocupi el lloc que Judes Iscariot i completi el nombre dels dotze (Ac 1,26).

Bibliografia: J. Gnilka, *Jesús de Nazaret*, Herder, Barcelona 1993; A. Puig, *Jesús. Una biografía*, Destino, Barcelona 2005; G. Segalla, *Panoramas del Nuevo Testamento*, Verbo Divino, Estella 2004.

Vicente Balaguer

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/10-qui-van-ser-els-dotze-apostols/> (26/03/2025)